

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 22. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 75 (alm. del) efter ønske fra Susan Kronborg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 75:

Kan ministeren oplyse, om Indfødsretskontoret i deres afslag anfører, at der er adgang til domstolsprøvelse af om folkeretlige forpligtelser er krænket og i benægtende fald om Indfødsretskontoret fremover vil sørge for, at adgang til indbringelse for de ordinære domstole af konventionsovertrædelse fremgår af Indfødsretskontorets afslag, jf. Højesteretsdom af den 13. september 2013, hvor det anføres, at "En ansøger, der ikke er blevet medtaget i en lov om indfødsret, kan derfor ved domstolene få prøvet, om folkeretlige forpligtelser er krænket, og om ansøgeren i den anledning har krav på erstatning eller godtgørelse" og Højesteretsdom afsagt den 9. maj 2017, hvor det fremgår, at "Højesteret fastslog herefter, at en ansøger, der ikke er medtaget på et lovforslag om indfødsret, kan få prøvet ved domstolene, om folkeretlige forpligtelser er krænket, og om ansøgeren i den anledning har krav på erstatning eller godtgørelse." samt Vestre Landsrets dom af 7. februar 2020, hvor landsretten fandt, at det var diskrimination på grund af handicap, at nægte indfødsret til en person med handicap i 2015, som ikke opfyldte selvforsørgelseskravet i naturalisationscirkulæret, fordi han havde været i fleksjob og var blevet uforskyldt ledig. Den pågældende blev derfor tilkendt en godtgørelse?

Svar:

1. Jeg kan indledningsvist oplyse, at det fremgår af cirkulæreskrivelsen om naturalisation nr. 9779 af 14. september 2018, at der ved Udlændinge- og Integrationsministeriets behandling af ansøgninger om indfødsret principielt ikke er tale om afgørelser i henhold til lov, men om forberedelse af lovforslag. Den sagsbehandling, som ministeriet foretager med henblik på at konstatere, om en person opfylder kravene i retningslinjerne, minder dog meget om den form for sagsbehandling, der almindeligvis udøves af den offentlige forvaltning. Ministeriet iagttager derfor generelt forvaltningslovens regler og andre forvaltningsretlige principper ved behandlingen af naturalisationsagerne.

16. april 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 5627
Akt-id 1569042

2. En ansøger om indfødsret, som får afslag på sin ansøgning om dansk indfødsret, bliver af Udlændinge- og Integrationsministeriet vejledt om at søge om genoptagelse af sagen, såfremt den på gældende på et senere tidspunkt mener at opfylde betingelserne for meddelelse af dansk indfødsret.

3. Hvad angår domstolsprøvelse fremgår det af den nævnte Højesteretsdom af den 13. september 2013 blandt andet, at Danmark har tilsluttet sig den europæiske menneskerettighedskonvention og en række andre internationale konventioner, der kan have betydning for behandlingen af ansøgninger om eller for tildeling af statsborgerskab (indfødsret). Danmark har herved påtaget sig en række folkeretlige pligter, som også i forarbejder til indfødsretsloven forudsættes efterlevet ved Folketingets og Indfødsretsudvalgets udøvelse af skønnet over, om dansk indfødsret skal meddeles en ansøger, jf. herved lovforslag L 69, Folketingstidende 1998-99, tillæg A, s. 1794. En ansøger, der ikke er blevet medtaget i en lov om indfødsret, kan derfor ved domstolene få prøvet, om folkeretlige forpligtelser er krænket, og om ansøgeren i den anledning har krav på erstatning eller godtgørelse. En sådan domstolsprøvelse vil ikke være i strid med regeringens eller Folketingets kompetence efter grundlovens § 21 og § 41, stk. 1, vedrørende lovforslags fremsættelse eller grundlovens § 44, stk. 1. Disse bestemmelser udelukker derimod f.eks. domstolsprøvelse af påstande om, at ansøgeren skal medtages i et lovforslag om indfødsret eller skal meddeles indfødsret ved lov.

4.

Jeg mener ikke, at det fremover skal fremgå af afslag på ansøgninger om indfødsrets meddelelse, at der er adgang til at indbringe sagen for domstolene. Det skyldes, at der ikke er et forvaltningsretligt krav herom, og at Højesteret i sin dom af 13. september 2013 har fastslået, at domstolene ikke kan prøve, om en ansøger skal medtages i et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Mattias Tesfaye

/

Christina Fløystруп